

بخواسته‌های ملت ایران ارج نهید

به خانواده هستند در کنار بیان این خواسته نیز بی عدالتی دیگری را ناظریم که در دو سال اخیر دهه‌انفر از زنان ایرانی که خواستار تغییراتی در قانون هستند گرفتار حبس و محکومیت‌های کوتاه و دراز مدت اند و روزنامه‌ها هر روز از چندتن نام می‌برند.

فساد اخلاقی در بالاترین و معتبرترین مراکز آموزشی کشور رسوخ کرده است به افرادی اجازه اداره امور دانشجویان و یا تدریس در دانشگاه‌ها را می‌دهند که با رفتار ضد اخلاق فردی و اجتماعی خود حرمت دانشگاه، استادان و دانشجویان را می‌شکنند و کار به جایی رسیده است که بسیاری از استادان گرانقدر یکی از آنکه استادشان می‌نامند احساس شرم می‌کنند.

در سرزمین کهن ما معدودی بسیار مرفه و اکثریتی در دریای فقر و فلاکت غوطه ورنند. پول نفت را بر سفره‌های خود ندارند ولی مشکلات این یلای سیاه را با تمام وجود احساس می‌کنند از تهدید حمله به ایران مردم می‌هراسند. ترس، فقر کمر شکن نداشتن امید به فردای بهتر فقدان آزادیهای فردی و اجتماعی ملت ما را به لبه پرتگاه فروپاشی کشانده است.

نخستین گام برای برون شدن از این تنگنا ارج نهادن به خواسته‌های ملت ایران است که برآمده از خرد جمعی است.

دارند که می‌توان آنان را مراجع موثق نامید. آنانکه مورد تهمت اند با سکوت از پاسخ می‌گذرند و این سکوت و آن شایعه، سازنده عقیده عمومی درباره حاکمیت است. فقر و گرانی مردم ما را می‌آزارد کارمندان و معلمان و کارگران با حداقلی از حقوق ماهیانه ناملایمات زندگی را بر شانه‌های خسته‌شان به دشواری تحمل می‌کنند. و قتیکه کارگران کارخانه‌ها مانند کارگران هفت تپه لب به اعتراض می‌کشایند و دستمزد کاری را که در ماههای گذشته کرده‌اند تقاضا می‌کنند، مالکان کارخانه و مسئولین دولتی حاضر به شنیدن صدایشان نمی‌شوند.

مگر حقوق ماهانه کارگران را بارها اعلام نکرده‌اند که مبلغی زیر خط فقر است حال که چند ماه این مبلغ ناچیز را هم که نداده‌اند کارگران چگونه زندگی کنند. چگونه پاسخگوی نان شب خانواده‌های خود باشند و آنجا که دولت باید حامی کارگر باشد وقتی خانواده‌های کارگران در کنار همسرانشان ناله‌های اعتراضی سر میدهند: «گرسنه ایم گرسنه، این بچه گرسنه وعده سرش نمی‌شه» متهم به اقدام علیه امنیت ملی می‌شوند.

در سرزمینی زندگی می‌کنیم که آزادی‌های اساسی انسانها در آن به رسمیت شناخته نمی‌شود. در جایجای ایران سخن از بیدادیست که بر مردم می‌رود. گروهی از زنان خواستار اصلاح و ایجاد تغییراتی در قوانین مربوط

روزگار سختی است ملت کهنسال ما با درآمد سرشار از فروش نفت و گاز بدون امید به آینده‌ای روشن ایام می‌گذرانند. محدودیت‌های برقرار شده در زمینه‌های اقتصادی آتارش هویدا گردیده است. انزوای سیاسی و اقتصادی حکومت ایران را برای جلب حمایت کننده در مراجع بین‌المللی به سوی کشورهای ناشناخته ای کشانده است که نه فقط منافع مشترکی با ایران ندارند بلکه به امید دریافت کمک رویه ایران کرده‌اند. حکومت با مردم بیگانه است. سئوالات مردم درباره مسائل مختلف سالهاست بدون جواب مانده است. قراردادهای نفت و گاز و یا مبالغی که حکومت ایران بعنوان کمک در اختیار سوریه و حزب الله لبنان و کشورهای کوچکی که نامشان هم آشنا نیست قرار می‌دهد و همچنین هزینه‌هایی که در اختیار بیشتر نهادهای داخلی قرار می‌گیرد نیز به هیچ وجه شفافیت ندارد. فراموش شده است که ملت ایران مالک کشور است و اوست که باید از چند و چون آنچه بر او می‌گذرد با خبر باشد. همین ابهام موجب شنیده شدن شایعات و حقایق شده بنحوی که تشخیص اخبار درست از نادرست امکانپذیر نیست. سخنان بسیار نادرستی و عدم صداقت و حیف و میل اموال عمومی توسط دست اندر کارران حکومتی است، گاهگاهی شنیده‌ها آنقدر یا تاکید است و گوینده و یا گویندگان جایگاههایی رفیع در حکومت

سالروز قیام ملی سی ام تیر

برای گرامیداشت قیام ملی سی تیر روز یکشنبه ۳۰/۴/۸۷ ساعت ۵ بعد از ظهر از میدان هفت تیر مقابل مسجدالجواد به طرف مزار

کمیته تشکیلات جبهه ملی ایران استان تهران

شهدا حرکت می‌کنیم.